EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

الدعوة إلى الله وأخلاق الدعاة

Ad-Daʿwah ilā Allāh wa-akhlāq ad-duʿāh

Chemarea la Allah și conduita chemătorilor

ʿAbd al-ʿAzīz
ibn Bāz

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Chemarea la Allah și conduita celor care o transmit

الدعوة إلى الله وأخلاق الدعاة

Ad-Daʿwah ilā Allāh wa-akhlāq ad-duʿāh

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: الدعوة إلى الله وأخلاق الدعاة
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Ediția-sursă: Textul integral publicat pe site-ul oficial al autorului, confruntat cu ediția tipărită de 59 de pagini.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Introducere 1
1 Rânduiala chemării la Allah și virtutea ei 12
Rânduiala chemării la Allah 12
Virtutea chemării 17
2 Cum se împlinește chemarea și prin ce metode 22
3 La ce trebuie chemați oamenii 28
Scopul și țelul chemării 37
4 Conduita și însușirile celor care cheamă la Allah 38
În primul rând: sinceritatea 38
În al doilea rând: cunoașterea 39
În al treilea rând: blândețea și răbdarea 40
Punerea în practică a chemării 41
Indice 44

Introducere

Lauda I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor. Sfârșitul fericit este al celor care se tem de El, iar ostilitate nu este decât împotriva nedrepților. Mărturisesc că nu există altă divinitate în afară de Allah, Unicul, fără asociat, Dumnezeul celor dintâi și al celor de pe urmă, Cel care ține cerurile și pământurile. Mărturisesc că Muḥammad este robul, Trimisul și prietenul Său apropiat și cel căruia i-a încredințat revelația Sa. L-a trimis către toți oamenii, aducător de veste bună și prevenitor, chemând la Allah cu îngăduința Sa și fiind o făclie luminoasă. Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lui, asupra familiei și Companionilor săi, care au urmat calea lui în chemarea la drumul Său, au răbdat pentru aceasta și s-au străduit până când Allah a făcut să biruie prin ei religia Sa și a înălțat cuvântul Său, chiar dacă cei care Îi asociază pe alții nu au voit. Multe binecuvântări și multă pace fie asupra lui! În cele ce urmează:

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, i-a creat pe djinni și pe oameni numai pentru ca El singur să fie adorat, fără asociat, pentru ca porunca și opreliștea Sa să fie prețuite și pentru ca numele și însușirile Sale să fie cunoscute. Puternicul și Mărețul spune:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Nu i-am creat pe djinni și pe oameni decât ca să Mă adore.

Adh-Dhāriyāt 51:56

Puternicul și Mărețul spune:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

O, oameni! Adorați-L pe Domnul vostru, care v-a creat pe voi și pe cei dinaintea voastră, ca să vă temeți de El!

Al-Baqarah 2:21

Puternicul și Mărețul mai spune:

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

Allah este Cel care a creat șapte ceruri și tot atâtea pământuri. Porunca Sa coboară între ele, ca să știți că Allah are putere asupra tuturor lucrurilor și că Allah cuprinde totul cu știința Sa.

Aṭ-Ṭalāq 65:12

Preaslăvitul a lămurit că a creat făpturile pentru ca El să fie adorat și preamărit și pentru ca porunca și opreliștea Sa să fie ascultate. Adorarea înseamnă recunoașterea unicității Sale și ascultarea de El, cu prețuirea poruncilor și opreliștilor Sale. Puternicul și Mărețul a lămurit, de asemenea, că a creat cerurile, pământul și cele dintre ele pentru ca oamenii să știe că El are putere asupra tuturor lucrurilor și că El cuprinde totul cu știința Sa.

Înțelegem astfel că printre înțelepciunile existenței făpturilor se află cunoașterea lui Allah, Preaslăvitul, prin numele și însușirile Sale, cunoașterea faptului că El are putere asupra tuturor

lucrurilor și că le cunoaște pe toate, Slăvit și Preaînalt este El. Tot printre înțelepciunile creării și aducerii lor la existență se află adorarea, preamărirea și sfințirea Lui și supunerea înaintea măreției Sale. Adorarea este supunerea față de Allah și smerirea înaintea Lui. Îndatoririle pe care Allah le-a poruncit celor răspunzători — împlinirea poruncilor și părăsirea celor oprite — au fost numite adorare fiindcă sunt îndeplinite cu supunere și smerenie față de Allah, Puternicul și Mărețul.
Întrucât rațiunile nu pot stabili singure amănuntele adorării și nici nu pot cunoaște prin ele însele în amănunt rânduielile poruncilor și opreliștilor, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a trimis mesagerii și a pogorât cărțile. Astfel a lămurit scopul pentru care a creat făpturile, explicându-l și înfățișându-l în amănunt, pentru ca ei să-L adore pe Allah în cunoștință de cauză și să se oprească de la cele interzise de El în cunoștință de cauză. Trimișii, pacea și binecuvântarea fie asupra lor, sunt călăuzitorii făpturilor și imamii călăuzirii; ei îi cheamă pe oameni și pe djinni deopotrivă la ascultarea de Allah și la adorarea Lui. Allah, Preaslăvitul, i-a cinstit pe robi prin ei și S-a îndurat de oameni trimițându-i către ei. Prin ei a lămurit drumul drept și calea cea dreaptă, pentru ca oamenii să fie lămuriți în privința lor și să nu spună: *„Nu știm ce a voit Allah de la noi. Nu ne-a venit niciun aducător de veste bună și niciun prevenitor."* Allah a înlăturat scuza și a statornicit dovada prin trimiterea mesagerilor și pogorârea cărților. Slăvitul și Preaînaltul spune:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اُعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

Am trimis în fiecare comunitate un mesager: „Adorați-L pe Allah și feriți-vă de ṭāghūt!"
An-Naḥl 16:36

Preaslăvitul spune:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

Nu am trimis înaintea ta niciun mesager fără să-i revelăm: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, așadar adorați-Mă!”

Al-Anbiyā’ 21:25

Puternicul și Mărețul spune:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾

I-am trimis pe mesagerii Noștri cu dovezi limpezi și am pogorât împreună cu ei Cartea și Balanța, pentru ca oamenii să statornicească dreptatea.

Al-Ḥadīd 57:25

Preaslăvitul mai spune:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾

Oamenii erau o singură comunitate. Allah i-a trimis atunci pe profeți ca aducători de veste bună și prevenitori și a pogorât împreună cu ei Cartea cu adevărul, ca să judece între oameni în cele asupra cărora au avut neînțelegeri.

Al-Baqarah 2:213

Preaslăvitul a lămurit că i-a trimis pe mesageri și a pogorât cărțile pentru a se judeca între oameni cu adevăr și dreptate și pentru a li se lămuri cele în privința cărora au avut neînțelegeri din legi și credințe, din unicitatea lui Allah și Legea Sa. Cuvântul Preaslăvitului și Preaînaltului:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾

Oamenii erau o singură comunitate.
Al-Baqarah 2:213

Înseamnă că se aflau pe adevăr și nu au avut neînțelegeri din vremea lui Adam, pacea fie asupra lui, până la Noe. Oamenii erau pe calea cea dreaptă, după cum au spus Ibn ʿAbbās, Allah să fie mulțumit de amândoi, și un grup dintre învățații timpurii și cei de mai târziu. Apoi asocierea altora cu Allah s-a ivit în neamul lui Noe. Ei au avut neînțelegeri între ei și în privința dreptului lui Allah asupra lor. Când au apărut asocierea și neînțelegerile, Allah l-a trimis pe Noe, pacea fie asupra lui, iar după el pe ceilalți mesageri, după cum spune Puternicul și Mărețul:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾

Noi ți-am revelat ție așa cum i-am revelat lui Noe și profeților de după el.
An-Nisāʾ 4:163

Preaînaltul spune:

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

Nu ți-am pogorât Cartea decât pentru ca tu să le lămurești cele asupra cărora au avut neînțelegeri și drept călăuzire și îndurare pentru un neam care crede.

An-Naḥl 16:64

Allah a pogorât Cartea pentru a lămuri judecata Sa în cele asupra cărora oamenii au avut neînțelegeri, pentru a lămuri Legea Sa în cele pe care oamenii nu le cunoșteau, pentru a le porunci să se țină de Legea lui Allah și să respecte limitele Sale și pentru a-i opri de la cele care le dăunează în această viață și în cea de apoi. Slăvitul și Preaînaltul a încheiat șirul mesagerilor cu cel mai ales dintre ei, imamul și mai-marele lor, Profetul, imamul și mai-marele nostru Muḥammad ibn ʿAbd Allāh. Cele mai alese binecuvântări și pace de la Domnul lor fie asupra lui și asupra lor! El a transmis mesajul, a împlinit ceea ce i s-a încredințat, a sfătuit sincer comunitatea și s-a străduit pentru Allah cu străduința care I se cuvine. A chemat la Allah în ascuns și pe față și a fost prigonit cu cea mai grea prigonire pentru Allah, dar a răbdat, așa cum au răbdat mesagerii de dinaintea lui, pacea și binecuvântarea fie asupra lor. A răbdat precum ei și a transmis precum ei, însă a suferit mai mult și a răbdat mai mult, îndeplinind în cel mai desăvârșit chip îndatoririle mesajului. Pacea și binecuvântarea fie asupra lui și asupra lor!

Timp de douăzeci și trei de ani a transmis mesajele lui Allah, a chemat la El și a răspândit rânduielile Sale. Dintre aceștia, treisprezece ani au fost în Umm al-Qurā, Mecca cea Sfântă: mai întâi în ascuns, apoi deschis, proclamând adevărul. A fost prigonit, dar a răbdat în chemare și în fața vătămării oamenilor, deși îi cunoșteau sinceritatea și fidelitatea, meritul, neamul și

rangul. Însă mai-marii au fost împinși de patimi, invidie și încăpățânare, iar oamenii de rând de neștiință și imitare. Mai-marii au negat cu trufie și invidie, iar oamenii de rând i-au imitat, i-au urmat și au făcut rău. Din această pricină, el ﷺ a suferit cea mai grea prigonire.
Faptul că mai-marii au cunoscut adevărul, dar i s-au împotrivit cu îndărătnicie, este arătat de cuvântul Preaslăvitului:

﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾

Știm că te mâhnește ceea ce spun ei. Nu pe tine te socotesc mincinos, ci nedrepții tăgăduiesc semnele lui Allah.
Al-Anʿām 6:33

Preaslăvitul a lămurit că ei nu îl socoteau mincinos pe Trimisul lui Allah ﷺ; în sinea lor, îi cunoșteau sinceritatea și fidelitatea. Îl numeau *„cel demn de încredere”* înainte să-i fie revelat mesajul, pacea și binecuvântarea fie asupra lui. Au negat însă adevărul din invidie și nedreptate față de el. El ﷺ nu a dat înapoi și nu s-a lăsat tulburat, ci a răbdat, căutând răsplata, și și-a urmat calea. A continuat să cheme la Allah, Slăvit și Preaînalt, să rabde prigonirea, să se străduiască prin chemare, abținându-se de la vătămare și îndurând-o, iertându-le, pe cât era cu putință, cele pe care le făceau. Așa a rămas până când lucrurile s-au înăsprit, iar ei s-au hotărât să-l ucidă. Atunci Allah i-a îngăduit să plece la Medina. A emigrat acolo, iar orașul a devenit prima capitală a Islamului. Acolo s-a arătat religia lui Allah, iar musulmanii au dobândit un stat și putere. El ﷺ a continuat chemarea și lămurirea adevărului. A fost rânduit jihadul cu sabia, a trimis soli care îi chemau pe oameni la bine și la călăuzire și le explicau chemarea Profetului lor Muḥammad ﷺ, a trimis detașamente și a luat parte la cunoscutele campanii. Astfel, Allah a făcut să biruie prin el religia Sa, a desăvârșit prin el religia și a împlinit binefacerea asupra lui și asupra comunității sale.

Apoi a murit ﷺ, după ce Allah desăvârșise prin el religia și după ce el transmisese în chip limpede. Companionii săi au preluat după el ceea ce le fusese încredințat și au urmat aceeași cale. Au chemat la Allah și s-au răspândit în ținuturile locuite, chemând la adevăr și străduindu-se pe calea lui Allah, fără să se teamă, în cele privitoare la Allah, de mustrarea cuiva. Ei transmiteau mesajele lui Allah, se temeau de El și nu se temeau de nimeni în afară de Allah. S-au răspândit pe pământ ca luptători pe calea Sa, chemători călăuziți, oameni drepți care îndreptau, răspândind religia lui Allah, învățându-i pe oameni Legea Sa și lămurindu-le credința cu care Allah i-a trimis pe mesageri: adorarea să-I fie închinată sincer numai lui Allah și să fie părăsită adorarea altcuiva — copaci, pietre, idoli sau orice altceva. Nimeni să nu fie invocat decât Allah singur, numai Lui să I se ceară izbăvirea, numai după Legea Sa să se judece, numai Lui să I se împlinească rugăciunea și numai Lui să I se facă legămintele, precum și celelalte forme de adorare. Le-au lămurit oamenilor că adorarea este dreptul lui Allah și le-au recitat versetele privitoare la aceasta, precum cuvintele Preaslăvitului:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ﴾

O, oameni! Adorați-L pe Domnul vostru!
Al-Baqarah 2:21

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾

Domnul tău a hotărât să nu adorați decât numai pe El.
Al-Isrā' 17:23

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

Numai pe Tine Te adorăm și numai de la Tine cerem ajutor.
Al-Fātiḥah 1:5

﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

Nu invocați pe nimeni împreună cu Allah!
Al-Jinn 72:18

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾

Spune: „Rugăciunea mea, jertfa mea, viața mea și moartea mea sunt pentru Allah, Stăpânul lumilor. El nu are asociat. Astfel mi s-a poruncit, iar eu sunt primul dintre cei supuși.”
Al-An'ām 6:162–163

Au răbdat pentru aceasta cu mare răbdare și s-au străduit pentru Allah cu străduință măreață. Allah să fie mulțumit de ei și să-i mulțumească! I-au urmat imamii călăuzirii dintre tābiʿūn și cei care i-au urmat, arabi și nearabi. Au mers pe acest drum, drumul chemării la Allah, și i-au purtat poverile. Au împlinit ceea ce le fusese încredințat cu sinceritate, răbdare și devotament în jihadul pe calea lui Allah și în lupta împotriva celor care ieșiseră din religia Sa, împiedicau de la calea Sa și nu achitau jizyah pe care Allah o impusese, atunci când erau dintre cei cărora li se aplică. Ei sunt purtătorii chemării și imamii călăuzirii de după Trimisul lui Allah ﷺ. Tot astfel, urmașii Companionilor dintre tābiʿūn, cei de după ei și imamii călăuzirii au mers pe acest drum, așa cum am arătat, și au răbdat. Religia lui Allah s-a răspândit și cuvântul Său s-a înălțat prin Companioni și prin cei care i-au urmat dintre oamenii cunoașterii și credinței, arabi și nearabi, din sudul și nordul acestei Peninsule și din afara ei, din toate ținuturile lumii: aceia cărora Allah le hotărâse fericirea, care au intrat în religia lui Allah, au participat la chemare și jihad și au răbdat pentru acestea. Au dobândit întâietatea, conducerea și calitatea de îndrumători în religie prin răbdarea, credința și străduința lor pe calea lui Allah. Lor li se potrivește cuvântul Preaslăvitului despre fiii lui Israel:

﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾

Am făcut dintre ei imami care călăuzeau prin porunca Noastră, atunci când au răbdat și au crezut cu tărie în semnele Noastre.

As-Sajdah 32:24

Aceasta s-a adeverit în Companionii Trimisului ﷺ și în cei care au urmat calea lor. Au devenit imami, călăuzitori, chemători la adevăr și repere de urmat datorită răbdării și credinței lor. Prin răbdare și certitudine se dobândește conducerea în religie. Companionii Trimisului ﷺ și cei care îi urmează întru bine până

în vremea noastră sunt imamii, călăuzitorii și conducătorii pe calea adevărului. Astfel, fiecărui căutător al cunoașterii i se lămurește că chemarea la Allah este una dintre cele mai importante îndatoriri și că, în orice vreme și în orice loc, comunitatea are cea mai mare nevoie de ea, ba chiar o nevoie neapărată.

Discuția despre chemarea la Allah, Puternicul și Mărețul, se rezumă la următoarele chestiuni:

1. Rânduiala ei și virtutea ei.
2. Felul împlinirii ei și metodele folosite.
3. Lămurirea celor la care trebuie chemați oamenii.
4. Conduita și însușirile pe care cei care cheamă trebuie să și le însușească și pe care trebuie să le urmeze.

Spunem, așadar, cerând ajutorul lui Allah și bizuindu-ne pe El, căci El, Preaslăvitul și Preaînaltul, este Cel care îi ajută pe robii Săi și le dă izbândă:

1 Rânduiala chemării la Allah și virtutea ei

Rânduiala chemării la Allah
Dovezile din Carte și Sunna arată obligativitatea chemării la Allah și faptul că ea este una dintre îndatoriri. Dovezile sunt numeroase. Printre ele se află cuvântul Preaslăvitului:

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

Să fie dintre voi o comunitate care cheamă la bine, poruncește ceea ce este drept și oprește ceea ce este rău. Aceia sunt cei care izbândesc.
Āl ʿImrān 3:104

Printre ele este și cuvântul Slăvitului și Preaînaltului:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾

Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și cu îndemn bun și discută cu ei în felul cel mai bun!
An-Naḥl 16:125

Și cuvântul Puternicului și Mărețului:

﴿وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

Cheamă la Domnul tău și nu fi dintre cei care Îi asociază pe alții!
Al-Qaṣaṣ 28:87

Și cuvântul Preaslăvitului:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾

Spune: „Aceasta este calea mea! Eu chem la Allah în cunoștință de cauză, eu și cei care mă urmează.”
Yūsuf 12:108

Preaslăvitul a lămurit că urmașii Trimisului ﷺ sunt cei care cheamă la Allah și sunt oamenii înțelegerii limpezi. Îndatorirea, după cum este cunoscut, este să-l urmăm și să mergem pe calea lui ﷺ, după cum spune Preaînaltul:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

În Trimisul lui Allah aveți o pildă frumoasă, pentru cel care nădăjduiește în Allah și în Ziua de Apoi și Îl pomenește mult pe Allah.
Al-Aḥzāb 33:21

Învățații au arătat limpede că chemarea la Allah este o obligație colectivă în privința ținuturilor în care există oameni care o împlinesc. Fiecare țară și fiecare regiune are nevoie de chemare și de activitate în ea. Este o obligație colectivă: dacă o îndeplinesc

suficienți oameni, ceilalți sunt scutiți de acea obligație, iar pentru ei chemarea devine o Sunnah puternic recomandată și o faptă bună măreață.

Dacă locuitorii unei regiuni sau ai unei țări nu îndeplinesc pe deplin chemarea, păcatul îi cuprinde pe toți și îndatorirea le revine tuturor. Fiecare trebuie să cheme potrivit puterii și posibilității sale. Privind însă toate țările, trebuie să existe un grup consacrat chemării la Allah în toate ținuturile locuite, care să transmită mesajele lui Allah și să lămurească porunca Sa prin mijloacele cu putință. Trimisul ﷺ a trimis oameni care chemau, le-a trimis scrisori oamenilor, regilor și conducătorilor și i-a chemat la Allah.

În vremea noastră, Allah a înlesnit chemarea și mai mult, prin mijloace care nu le-au fost la îndemână celor dinainte. Astăzi chemarea este înlesnită prin numeroase căi, iar prezentarea dovezii oamenilor este posibilă prin felurite mijloace: radio, televiziune, presă și multe altele.

Oamenii cunoașterii și credinței și cei care preiau lucrarea Trimisului trebuie să împlinească această îndatorire, să se sprijine reciproc în ea și să le transmită robilor lui Allah mesajele Sale. Să nu se teamă, în cele privitoare la Allah, de mustrarea cuiva și să nu părtinească în aceasta nici mare, nici mic, nici bogat, nici sărac. Să le transmită robilor lui Allah porunca Sa așa cum a pogorât-o Allah și așa cum a rânduit-o. Aceasta poate deveni o obligație individuală dacă te afli într-un loc unde nimeni altcineva nu o împlinește. Așa este și cu poruncirea binelui și oprirea răului: pot fi obligație individuală sau obligație colectivă. Dacă te afli într-un loc unde nimeni altcineva nu are puterea să împlinească acest lucru și să transmită porunca lui Allah, îndatorirea îți revine ție. Dacă există însă altcineva care împlinește chemarea, transmiterea, poruncirea și oprirea, atunci pentru tine ea este o Sunnah. Dacă te grăbești la ea și te îngrijești de ea, te întreci în fapte bune și iei înainte în ascultare. Între dovezile aduse pentru faptul că este o obligație colectivă este cuvântul Slăvitului și Preaînaltului:

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾

Să fie dintre voi o comunitate care cheamă la bine.
Āl ʿImrān 3:104

Al-Ḥāfiẓ Ibn Kathīr și alți învățați au spus despre acest verset, în înțelesul cuvintelor lor: să existe dintre voi un grup consacrat acestei îndatoriri mărețe, care cheamă la Allah, răspândește religia Sa și transmite porunca Sa. Este cunoscut, de asemenea, că Trimisul ﷺ a chemat la Allah și a împlinit porunca Lui în Mecca după puterea sa. Tot astfel au făcut Companionii, Allah să fie mulțumit de ei și să-i mulțumească, după puterea lor. Apoi, când au emigrat, au împlinit chemarea într-o măsură mai mare și mai largă. După moartea lui ﷺ, când s-au răspândit în țări, au împlinit și atunci aceasta, fiecare după puterea și cunoașterea sa. Când sunt puțini cei care cheamă, când relele sunt numeroase și neștiința predomină, așa cum este situația noastră astăzi,

chemarea devine o obligație individuală pentru fiecare după puterea sa. Dacă este vorba despre un loc restrâns, precum un sat, un oraș sau altele asemenea, și există acolo cineva care preia această îndatorire, o îndeplinește și transmite porunca lui Allah, aceasta este de ajuns. Pentru ceilalți, transmiterea devine o Sunnah, fiindcă dovada a fost prezentată și porunca lui Allah a fost împlinită de altcineva.

Dar în privința celorlalte ținuturi ale lui Allah și a celorlalți oameni, învățații și conducătorii trebuie, fiecare după puterea sa, să transmită porunca lui Allah prin tot ceea ce le stă în putință. Aceasta este pentru ei o obligație individuală potrivit puterii și capacității lor.

Astfel se înțelege că statutul de obligație individuală sau de obligație colectivă este relativ și poate fi diferit. Chemarea poate fi obligație individuală pentru unii oameni și unele grupuri și Sunnah pentru alții, fiindcă în locul unde trăiesc există cineva care a îndeplinit îndatorirea, scutindu-i pe ceilalți.

Conducătorilor și celor care dispun de posibilități întinse le revine o îndatorire mai mare. Ei trebuie să ducă această chemare în toate ținuturile la care pot ajunge, după posibilitate, prin mijloacele cu putință și în limbile vii vorbite de oameni. Trebuie să transmită porunca lui Allah în acele limbi, astfel încât religia lui Allah să ajungă la fiecare în limba pe care o cunoaște, în arabă și în alte limbi. Astăzi acest lucru este posibil și înlesnit prin mijloacele arătate mai înainte: radio, televiziune, presă și celelalte căi înlesnite în prezent, care nu erau disponibile în trecut. Tot astfel, cei care țin cuvântări la întruniri, la rugăciunile de vineri și în alte împrejurări trebuie să transmită din porunca lui Allah atât cât pot și să răspândească religia Sa după puterea și cunoașterea lor.

Având în vedere răspândirea chemării la principii distrugătoare, la ateism, la negarea Domnului robilor, a mesajelor și a Vieții de Apoi, răspândirea chemării creștine în multe țări și a altor chemări care rătăcesc, chemarea la Allah a devenit astăzi o îndatorire generală. Este obligatorie pentru toți învățații și toți conducătorii care mărturisesc Islamul. Trebuie să transmită religia

lui Allah după putere și posibilitate, prin scris, prin cuvântări, prin radio și prin orice mijloc le stă la îndemână, fără să se lase pe tânjală și fără să se bizuie că o va face cutare sau cutare. Nevoia, ba chiar necesitatea cooperării, participării și sprijinului reciproc în această îndatorire măreață este astăzi mai apăsătoare decât înainte. Dușmanii lui Allah s-au unit și au cooperat prin toate mijloacele pentru a împiedica de la calea lui Allah, pentru a semăna îndoieli în privința religiei Sale și pentru a-i chema pe oameni la ceea ce îi scoate din religia lui Allah. Cei ai Islamului trebuie să răspundă acestei activități lipsite de credință prin activitate islamică și prin chemare islamică, la toate nivelurile, prin toate mijloacele și căile cu putință. Aceasta ține de împlinirea a ceea ce Allah le-a impus robilor Săi: chemarea la calea Sa.

Virtutea chemării

Despre virtutea chemării și a celor care cheamă există numeroase versete și hadithuri. Există și hadithuri cunoscute învățaților despre faptul că Profetul ﷺ trimitea oameni care să cheme. Între ele se află cuvântul Slăvitului și Preaînaltului:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

Cine are o vorbă mai frumoasă decât acela care cheamă la Allah, săvârșește fapte bune și spune: „Eu sunt dintre musulmani”?

Fușșilat 41:33

Acest verset nobil îi înalță și îi laudă pe cei care cheamă și arată că nimeni nu are o vorbă mai frumoasă decât ei. În fruntea lor sunt mesagerii, pacea și binecuvântarea fie asupra lor, apoi urmașii lor, potrivit rangului lor în chemare, cunoaștere și merit. O, rob al lui Allah! Îți este îndeajuns drept cinste să fii dintre urmașii mesagerilor și dintre cei cuprinși în acest verset nobil:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

Cine are o vorbă mai frumoasă decât acela care cheamă la Allah, săvârșește fapte bune și spune: „Eu sunt dintre musulmani”?

Fuṣṣilat 41:33

Înțelesul este că nimeni nu are o vorbă mai frumoasă decât el, pentru că a chemat la Allah, a îndrumat către El și a împlinit cele la care cheamă. Adică a chemat la adevăr și l-a pus în practică, a dezaprobat neadevărul, a avertizat împotriva lui și l-a părăsit. În același timp, și-a mărturisit deschis credința și nu s-a rușinat, ci a spus: *„Eu sunt dintre musulmani”*, mulțumit și bucuros pentru binefacerea pe care Allah i-a dăruit-o. Nu este asemenea celui care se dă înapoi și nu vrea să spună că este musulman ori că cheamă la Islam, din considerație pentru cutare ori pentru a-i face pe plac cutăruia. Nu este putere și nici forță decât prin Allah! Dimpotrivă, credinciosul care cheamă la Allah, puternic în credință și cunoscător al poruncii lui Allah, mărturisește deschis dreptul lui Allah, lucrează cu râvnă în chemare, împlinește cele la care cheamă și se ferește de cele pe care le oprește. Este printre primii care împlinesc cele la care cheamă și printre cei mai îndepărtați de tot ceea ce oprește. În același timp, mărturisește că este musulman și că cheamă la Islam, este mulțumit de aceasta și se bucură, după cum spune Puternicul și Mărețul:

﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾

Spune: „De harul lui Allah și de îndurarea Sa să se bucure ei! Acestea sunt mai bune decât ceea ce adună.”

Yūnus 10:58

Bucuria pentru îndurarea și harul lui Allah, bucuria mulțumirii și a fericirii, este îngăduită de religie. Bucuria oprită este însă bucuria trufiei. Aceasta este cea interzisă, așa cum spune Puternicul și Mărețul în istorisirea lui Qārūn:

﴿لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾

Nu te bucura cu trufie, căci Allah nu-i iubește pe cei care se bucură cu trufie!
Al-Qaṣaṣ 28:76

Aceasta este bucuria mândriei, a înălțării deasupra oamenilor și a îngâmfării; ea este cea oprită.
Cât despre bucuria mulțumirii și a fericirii pentru religia lui Allah, bucuria pentru călăuzirea Sa, veselia și mărturisirea deschisă a acesteia, ca să fie cunoscută, toate acestea sunt îngăduite, lăudate și vrednice de laudă. Acest verset nobil este unul dintre cele mai limpezi versete care arată virtutea chemării, faptul că ea este una dintre cele mai însemnate căi de apropiere de Allah și dintre cele mai alese fapte de ascultare și că oamenii ei au cea mai mare cinste și cel mai înalt rang. În fruntea lor sunt mesagerii, pacea și binecuvântarea fie asupra lor, iar cel mai desăvârșit dintre ei în această privință este cel care le încheie șirul, imamul și mai-marele lor, Profetul nostru Muḥammad. Cele mai alese binecuvântări și pace fie asupra lui și asupra lor! Între dovezi se află și cuvântul Slăvitului și Preaînaltului:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي﴾

Spune: „Aceasta este calea mea! Eu chem la Allah în cunoștință de cauză, eu și cei care mă urmează.”
Yūsuf 12:108

El ﷺ cheamă în cunoștință de cauză, iar urmașii săi fac la fel. Aceasta arată virtutea chemării și faptul că urmașii Trimisului ﷺ sunt cei care cheamă la calea Sa în cunoștință de cauză. Această înțelegere limpede este cunoașterea celor la care cheamă și a celor pe care le opresc. În aceasta se află o cinste și un merit pentru ei. Nobilul Profet ﷺ a spus într-un hadith autentic: *„Cine îndrumă către un bine are o răsplată asemenea celui care îl săvârșește."* Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ-ul său. El ﷺ a mai spus: *„Cine cheamă la o călăuzire are o răsplată asemenea răsplăților celor care îl urmează, fără ca aceasta să le micșoreze cu nimic răsplățile. Cine cheamă la o rătăcire are un păcat asemenea păcatelor celor care îl urmează, fără ca aceasta să le micșoreze cu nimic păcatele."* Relatat tot de Muslim. Aceasta arată virtutea chemării la Allah. S-a relatat autentic că el ﷺ i-a spus lui ʿAlī, Allah să fie mulțumit de el și să-l mulțumească: *„Pe Allah! Ca Allah să călăuzească prin tine un singur om este mai bine pentru tine decât cămilele roșii."* Autenticitatea lui este recunoscută de al-Bukhārī și Muslim.

Și aceasta arată virtutea chemării la Allah și marele bine care se află în ea. Celui care cheamă la Allah i se dă o răsplată asemenea răsplăților celor pe care Allah i-a călăuzit prin el, chiar dacă ar fi mii de milioane. Ție, o, chemătorule, ți se dă o răsplată asemenea răsplăților lor. Fericit să fii, o, chemătorule la Allah, pentru acest mare bine! Astfel se înțelege și că Trimisului ﷺ i se dă o răsplată asemenea răsplăților urmașilor săi. Ce binefacere măreață! Profetului nostru ﷺ i se dă o răsplată asemenea răsplăților urmașilor săi până în Ziua Învierii, fiindcă le-a transmis mesajul lui Allah și i-a îndrumat spre bine. Tot astfel, mesagerilor li se dau răsplăți asemenea răsplăților urmașilor lor, pacea și binecuvântarea fie asupra lor. Și tu, o, chemătorule, în orice vreme, primești o răsplată asemenea răsplăților celor care te urmează și îți primesc chemarea. Folosește, așadar, acest mare bine și grăbește-te către el!

2 Cum se împlinește chemarea și prin ce metode

Felul chemării și metoda ei au fost lămurite de Allah în Cartea Sa nobilă și în cele venite în Sunna Profetului Său ﷺ. Între cele mai limpezi dovezi se află cuvântul Slăvitului și Preaînaltului:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾

Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și cu îndemn bun și discută cu ei în felul cel mai bun!

An-Naḥl 16:125

Preaslăvitul a lămurit astfel felul în care trebuie să se poarte cel care cheamă și calea pe care trebuie să meargă. Să înceapă cu înțelepciunea, prin care se înțeleg dovezile convingătoare și limpezi, care dezvăluie adevărul și înlătură neadevărul. De aceea, unii comentatori au spus că înțelesul este: prin Coran, fiindcă el este marea înțelepciune și cuprinde înfățișarea și lămurirea adevărului în chipul cel mai desăvârșit. Alții au spus că înseamnă: prin dovezile din Carte și Sunna. În orice caz, înțelepciunea este un cuvânt cu mare însemnătate: chemarea la Allah cu știință, înțelegere limpede și dovezi limpezi și convingătoare, care dezvăluie și lămuresc adevărul. Este un cuvânt cu mai multe înțelesuri: se folosește pentru profeție, cunoaștere și înțelegerea religiei, pentru rațiune, evlavie și alte lucruri. La origine, după cum a spus ash-Shawkānī, Allah să aibă milă de el, este lucrul care împiedică nechibzuința. Aceasta este înțelepciunea: orice cuvânt și orice afirmație care te opresc de la nechibzuință și te îndepărtează de neadevăr sunt înțelepciune. Tot astfel, orice cuvânt limpede, explicit și corect în sine este înțelepciune. Versetele coranice sunt, așadar, cele mai îndreptățite să fie numite înțelepciune, iar după Cartea lui Allah, Sunna autentică este cea mai îndreptățită la această numire. Allah a numit-o înțelepciune în Cartea Sa cea măreață, precum în cuvântul Slăvitului și Preaînaltului:

﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾

Și îi învață Cartea și înțelepciunea.
Al-Baqarah 2:129

Adică Sunna. Și în cuvântul Preaslăvitului:

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾

El dă înțelepciunea cui voiește, iar celui căruia i s-a dat înțelepciunea i s-a dat mult bine.
Al-Baqarah 2:269

Dovezile limpezi sunt numite, așadar, înțelepciune, iar cuvântul limpede care nimerește adevărul este numit înțelepciune, după cum am arătat. Din aceeași rădăcină este și cuvântul ḥakamah, cu ḥāʾ și kāf vocalizate cu fatḥah, care numește piesa frâului aflată în gura calului. A fost numită astfel fiindcă îl împiedică pe cal să-și continue mersul când stăpânul o trage.

Înțelepciunea este, așadar, un cuvânt care îl împiedică pe cel care îl aude să stăruie în neadevăr, îl cheamă să primească adevărul și să fie mișcat de el și să se oprească la limita hotărâtă de Allah. Cel care cheamă la Allah trebuie să cheme cu înțelepciune, să înceapă cu ea și să se îngrijească de ea. Dacă cel chemat dă dovadă de asprime și împotrivire, cheamă-l prin îndemn bun, prin versete și hadithuri care cuprind povățuire și stârnirea dorinței pentru bine. Dacă are o îndoială, discută cu el în felul cel mai bun. Nu te purta aspru cu el, ci ai răbdare, nu te grăbi și nu fi violent. Străduiește-te să înlături îndoiala și să lămurești dovezile într-un mod bun. Așa trebuie să fii, o, chemătorule: să înduri, să rabzi și să nu fii sever, fiindcă aceasta este mai apropiată de folosirea și primirea adevărului, de a-l face pe cel chemat să fie mișcat de el și de a-l face să aibă răbdare în discuție și dezbatere. Când i-a trimis pe Moise și Aaron la Faraon, Allah le-a poruncit să-i vorbească blând, deși acesta era cel mai tiran dintre tirani. Slăvitul și Preaînaltul le-a poruncit lui Moise și Aaron:

﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ﴾

Vorbiți-i cu vorbă blândă! Poate că își va aduce aminte sau se va teme.

Ṭā-Hā 20:44

Allah, Preaslăvitul, spune despre Profetul Său Muḥammad ﷺ:

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾

Prin îndurarea lui Allah ai fost blând cu ei. Dacă ai fi fost aspru și cu inima împietrită, s-ar fi împrăștiat din jurul tău.

Āl ʿImrān 3:159

Înțelegem astfel că metoda înțeleaptă și calea dreaptă în chemare cer ca acela care cheamă să fie înțelept în chemarea sa, să-i cunoască metoda, să nu se grăbească și să nu fie violent. Să cheme cu înțelepciune — adică prin cuvântul limpede care nimerește adevărul, din versete și hadithuri —, cu îndemn bun și discutând în felul cel mai bun. Aceasta este metoda pe care trebuie să o urmezi în chemarea la Allah. Chemarea cu neștiință dăunează și nu folosește, așa cum vom lămuri, dacă Allah voiește, când vom aminti conduita celor care cheamă. A chema fără a cunoaște dovezile înseamnă a vorbi despre Allah fără știință. Tot astfel, chemarea prin violență și asprime are mai mult rău. Ceea ce este obligatoriu și rânduit este să urmăm cele lămurite de Allah în sura An-Naḥl, în cuvântul Preaslăvitului:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ﴾

Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune!
An-Naḥl 16:125

Cu excepția situației în care cel chemat dă dovadă de îndărătnicie și nedreptate: atunci nu este nicio piedică în a-i vorbi cu asprime, după cum spune Allah, Preaslăvitul:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾

O, Profetule! Luptă împotriva necredincioșilor și a fățarnicilor și fii aspru cu ei!
At-Taḥrīm 66:9

Preaînaltul mai spune:

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾

Nu discutați cu oamenii Scripturii decât în felul cel mai bun, în afară de cei dintre ei care sunt nedrepți.

Al-ʿAnkabūt 29:46

3 La ce trebuie chemați oamenii

Lucrul la care trebuie chemați oamenii și pe care cei care cheamă trebuie să li-l lămurească, așa cum l-au lămurit mesagerii, pacea și binecuvântarea fie asupra lor, este calea cea dreaptă a lui Allah: Islamul, adevărata religie a lui Allah. Acesta este obiectul chemării, după cum spune Preaslăvitul:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ﴾

Cheamă la calea Domnului tău!
An-Naḥl 16:125

Calea lui Allah este Islamul, calea cea dreaptă și religia lui Allah cu care El l-a trimis pe Profetul Său Muḥammad ﷺ. La aceasta trebuie să se cheme, nu la școala cutăruia și nici la opinia cutăruia, ci la religia lui Allah, la calea Sa cea dreaptă, cu care Allah l-a trimis pe Profetul și prietenul Său apropiat Muḥammad ﷺ. Aceasta este ceea ce arată Coranul cel măreț și Sunna cea curată, stabilită autentic de la Trimisul lui Allah ﷺ. În fruntea acestor lucruri este chemarea la credința corectă, la sinceritatea față de Allah și recunoașterea unicității Sale în adorare, la credința în El și în mesagerii Săi, la credința în Ziua de Apoi și în tot ceea ce au vestit Allah și Trimisul Său. Aceasta este temelia căii celei drepte: chemarea la mărturisirea că nu există altă divinitate în afară de Allah și că Muḥammad este Trimisul lui Allah. Înțelesul ei este chemarea la unicitatea lui Allah, la sinceritatea față de El și la credința în El și în mesagerii Săi, pacea și binecuvântarea fie asupra lor.

Aici intră chemarea la credința în tot ceea ce au vestit Allah și mesagerii Săi despre ceea ce a fost și ceea ce va fi, despre Viața de Apoi, vremurile de pe urmă și celelalte. Aici intră și chemarea la

îndatoririle impuse de Allah: împlinirea rugăciunii, darea zakāt-ului, postul din Ramadan, pelerinajul la Casă și celelalte.

Aici intră și chemarea la jihadul pe calea lui Allah, la poruncirea binelui și oprirea răului și la urmarea celor rânduite de Allah în curățirea rituală, rugăciune, tranzacții, căsătorie, divorț, infracțiuni, întreținere, război, pace și toate celelalte. Religia lui Allah este cuprinzătoare: ea cuprinde foloasele robilor în viața de acum și în cea de apoi și tot ceea ce le este de trebuință oamenilor în religia lor. Ea cheamă la însușiri nobile și fapte frumoase și oprește de la purtări josnice și fapte rele.

Ea este adorare și conducere: omul poate fi un adorator și un comandant de oaste. Este adorare și judecată: omul poate fi un adorator care se roagă și postește și, totodată, un conducător care judecă după Legea lui Allah și pune în aplicare rânduielile Sale. Este adorare și jihad: cheamă la Allah și luptă pe calea lui Allah împotriva celor care ies din religia lui Allah.

Este Coran și sabie: omul cercetează Coranul, meditează asupra lui și pune în aplicare rânduielile lui prin forță, chiar și prin sabie atunci când este nevoie de ea.

Este cârmuire și viață comunitară: cheamă la însușiri virtuoase, la frăția credinței, la unirea musulmanilor și la apropierea dintre ei, după cum spune Slăvitul și Preaînaltul:

﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾

Țineți-vă cu toții strâns de frânghia lui Allah și nu vă dezbinați!
Āl ʿImrān 3:103

Religia lui Allah cheamă la unire și la o cârmuire dreaptă și înțeleaptă, care adună și nu dezbină, apropie și nu îndepărtează. Cheamă la curăția inimilor, la respectarea frăției islamice, la cooperare în bine și evlavie și la sinceritate față de Allah și de robii Săi. Cheamă și la restituirea celor încredințate, la judecarea după Legea revelată și la părăsirea judecării după altceva decât a pogorât Allah. Preaslăvitul spune:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾

Allah vă poruncește să restituiți cele încredințate celor îndreptățiți la ele și, când judecați între oameni, să judecați cu dreptate.

An-Nisāʾ 4:58

Ea este și cârmuire și economie, după cum este cârmuire, adorare și jihad. Cheamă la o economie potrivit Legii și cumpătată. Nu este un capitalism asupritor și nedrept, care nu ține seama de cele oprite și adună averea prin orice mijloc și pe orice cale. Nu este nici o economie comunistă și atee, care nu respectă averile oamenilor și nu ține seama de apăsarea, nedreptățirea și agresarea lor. Nu este nici una, nici cealaltă, ci o cale de mijloc între cele două economii și cele două drumuri, un adevăr între două neadevăruri. Cei din Apus au preamărit averea și au exagerat în iubirea și strângerea ei, până când au adunat-o prin orice mijloc și au folosit în aceasta ceea ce Allah a oprit. Cei atei din Răsărit, sovieticii și cei care le-au urmat calea, nu au respectat averile robilor, ci le-au luat și le-au socotit îngăduite, fără să le pese de ceea ce făceau. I-au înrobit pe oameni, au asuprit popoarele, nu au crezut în Allah, au negat religiile și au spus: *„Nu există Dumnezeu, iar viața este materie."* Nu le-a păsat de această avere și nici de luarea ei pe nedrept, de mijloacele nimicirii și ale confiscării averilor ori de împiedicarea oamenilor să urmeze înclinația firească pe care Allah le-a dat-o: câștigul,

folosirea bunurilor și folosirea capacităților, rațiunilor și mijloacelor pe care Allah li le-a dăruit. Islamul nu este nici una dintre aceste căi.
Islamul a venit cu păstrarea averii și dobândirea ei pe căi îngăduite, departe de nedreptate, înșelăciune, camătă, asuprirea și agresarea oamenilor. A venit și cu respectarea proprietății individuale și a celei colective. Este o cale de mijloc între cele două sisteme, cele două economii și cele două drumuri asupritoare. A îngăduit averea și a îndemnat la ea, îndemnând la dobândirea ei pe căi înțelepte, fără ca aceasta să-l îndepărteze pe cel care o câștigă de ascultarea de Allah și de Trimisul Său ori de împlinirea celor pe care Allah i le-a impus. De aceea Puternicul și Mărețul spune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾

O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile între voi pe nedrept!
An-Nisā' 4:29

Profetul ﷺ a spus:

„Tot ceea ce ține de un musulman îi este inviolabil altui musulman: sângele, averea și cinstea sa."

A mai spus: *„Sângele, averile și cinstea voastră sunt pentru voi inviolabile, asemenea inviolabilității acestei zile a voastre, din această lună a voastră, în această cetate a voastră."* Și a spus ﷺ: *„Ca unul dintre voi să-și ia funia, să aducă pe spinare un mănunchi de lemne și să-l vândă, ocrotindu-și astfel demnitatea, este mai bine pentru el decât să le ceară oamenilor, fie că îi dau, fie că îl refuză."* Când a fost întrebat care câștig este cel mai bun, el ﷺ a răspuns: *„Munca omului cu mâna sa și orice vânzare cinstită."* El ﷺ a mai spus: *„Nimeni nu a mâncat vreodată o hrană mai bună decât cea din munca mâinii sale. Profetul lui Allah, David, mânca din munca mâinii sale."*

Aceasta ne arată că sistemul Islamului în privința averii este cumpătat. Nu este alături de capitalul asupritor din Apus și de urmașii săi, nici alături de comuniștii atei care au socotit

îngăduite averile, i-au nesocotit pe stăpânii lor, fără să le pese de ei, au înrobit și au nimicit popoare și au socotit îngăduit ceea ce Allah oprise din averile lor. Ai dreptul să câștigi și să cauți avere pe căile îngăduite, iar dreptul asupra averii și câștigului tău îți revine ție potrivit rânduielii pe care Allah a stabilit-o și a îngăduit-o.
Islamul cheamă și la frăția credinței, la sinceritate față de Allah și de robii Săi și la respectul musulmanului pentru fratele său: fără ură ascunsă, invidie, înșelăciune, trădare sau alte însușiri vrednice de osândă. Slăvitul și Preaînaltul spune:

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾

Credincioșii și credincioasele îșI sunt unii altora aliați și sprijinitori.
At-Tawbah 9:71

Slăvitul și Preaînaltul mai spune:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾

Credincioșii nu sunt decât frați.
Al-Ḥujurāt 49:10

Profetul ﷺ a spus:

„Musulmanul este fratele musulmanului: nu îl nedreptățește, nu îl disprețuiește și nu îl lasă fără sprijin”

, până la sfârșitul hadithului. Musulmanul este fratele musulmanului: trebuie să-l respecte, să nu-l disprețuiască, să fie drept față de el și să-i dea dreptul din toate privințele pe care Allah le-a rânduit. El ﷺ a mai spus: *„Credinciosul este oglinda fratelui său credincios.”* Tu, frate, ești oglinda fratelui tău și ești o cărămidă din construcția pe care se întemeiază frăția credinței. Teme-te de Allah în privința dreptului fratelui tău, cunoaște-i dreptul și poartă-te cu el cu dreptate, sfat sincer și adevăr. Trebuie să primești Islamul întreg, nu o parte în dauna alteia. Nu lua credința și nu lăsa rânduielile și faptele; nu lua faptele și

rânduielile și nu lăsa credința. Ia Islamul întreg: credință, faptă și adorare, jihad, viață comunitară, cârmuire, economie și celelalte. Ia-l din toate privințele, după cum spune Preaslăvitul:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾

O, voi cei care credeți! Intrați în Islam pe deplin și nu urmați pașii lui Satana! El vă este un dușman vădit.
Al-Baqarah 2:208

Un grup dintre înaintași a spus că înțelesul este: intrați în el în întregime, adică în Islam. Islamul este numit silm fiindcă este drumul ocrotirii și drumul salvării în această lume și în Viața de Apoi. El este pace și Islam. Islamul cheamă la pace și la ocrotirea sângelui prin pedepsele prescrise, talionul și jihadul legitim și adevărat pe care le-a rânduit. El este pace și Islam, siguranță și credință. De aceea Slăvitul și Preaînaltul spune:

﴿ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾

Intrați în Islam pe deplin!
Al-Baqarah 2:208

Adică intrați în toate ramurile credinței: nu luați o parte și nu lăsați alta, ci primiți Islamul întreg.

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾

Nu urmați pașii lui Satana!
Al-Baqarah 2:168

Adică păcatele pe care Allah le-a oprit. Satana cheamă la păcate și la părăsirea întregii religii a lui Allah. El este cel mai mare dușman. De aceea musulmanul trebuie să se țină de Islam în

întregime, să-l urmeze pe deplin, să se țină strâns de frânghia lui Allah și să se ferească în toate împrejurările de cauzele dezbinării și neînțelegerii. Trebuie să iei Legea lui Allah drept judecător în adorare, tranzacții, căsătorie și divorț, întreținere, înrudirea prin alăptare, pace și război, în relația cu dușmanul și cu prietenul, în infracțiuni și în toate celelalte. Religia lui Allah trebuie să judece în toate. Ferește-te să te aliezi cu fratele tău doar fiindcă este de acord cu tine într-un lucru și să-l dușmănești pe altul fiindcă te contrazice într-o opinie sau într-o chestiune. Aceasta nu este dreptate. Companionii, Allah să fie mulțumit de ei, au avut opinii diferite în unele chestiuni, fără ca aceasta să le strice curăția relațiilor, sprijinul reciproc și dragostea. Allah să fie mulțumit de ei și să-i mulțumească!

Credinciosul pune în practică Legea lui Allah, urmează adevărul și îl pune înaintea oricărei persoane, întemeindu-se pe dovadă. Aceasta nu trebuie însă să-l împingă să-și nedreptățească fratele și să nu fie echitabil cu el când acesta are o altă părere în chestiuni de raționament juridic a căror dovadă poate rămâne neclară. Tot astfel este și în chestiunile în care poate exista o diferență în interpretarea textului: omul poate avea o scuză. Trebuie să-l sfătuiești sincer și să-i dorești binele. Să nu te împingă aceasta la dușmănie și dezbinare, dându-i dușmanului putere asupra ta și a fratelui tău. Nu este putere și nici forță decât prin Allah!

Islamul este religia dreptății, a judecării după adevăr și a binefacerii. Este religia egalității, în afara celor pe care Allah le-a exceptat. În el se află chemarea la tot binele, la însușiri nobile și fapte frumoase, la echitate și dreptate și la îndepărtarea de orice însușire vrednică de osândă. Preaînaltul spune:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾

Allah poruncește dreptatea, binefacerea și dărnicia față de rude și oprește nerușinarea, răul și asuprirea. El vă povățuiește, ca să vă aduceți aminte.

An-Naḥl 16:90

Preaînaltul mai spune:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

O, oameni! Noi v-am creat dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut popoare și seminții, ca să vă cunoașteți unii pe alții. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este Atoateștiutor, Bineștiutor.

Al-Ḥujurāt 49:13

În concluzie, cel care cheamă la Islam trebuie să cheme la întregul Islam, să nu-i dezbine pe oameni și să nu fie părtinitor în favoarea unei școli împotriva alteia, a unui trib împotriva altuia, a

shaykh-ului său, a conducătorului său sau a altcuiva. Scopul său trebuie să fie stabilirea și lămurirea adevărului și statornicia oamenilor pe el, chiar dacă el contrazice opinia cutăruia sau cutăruia. Când au apărut între oameni cei care manifestau părtinire față de școli și spuneau că școala cutăruia este mai îndreptățită decât a cutăruia, au venit dezbinarea și neînțelegerea. Unii au ajuns până acolo încât nu se rugau cu cei din altă școală: adeptul școlii shāfiʿīte nu se ruga în spatele celui ḥanafit, iar cel ḥanafit nu se ruga în spatele celui mālikit ori ḥanbalit. Așa s-a întâmplat cu unii extremiști părtinitori. Aceasta este o nenorocire și o urmare a pașilor lui Satana.

Imamii sunt imami ai călăuzirii: ash-Shāfiʿī, Mālik, Aḥmad, Abū Ḥanīfah, al-Awzāʿī, Isḥāq ibn Rāhawayh și cei asemenea lor sunt cu toții imami ai călăuzirii și chemători la adevăr. I-au chemat pe oameni la religia lui Allah și i-au îndrumat către adevăr. Au existat între ei chestiuni în care au avut opinii diferite fiindcă dovada îi rămăsese ascunsă unuia dintre ei. Unul este un învățat care a depus efort de cercetare și a nimerit adevărul, având două răsplăți; altul este un învățat care a depus efort de cercetare, dar a greșit adevărul, având o singură răsplată. Trebuie să le recunoști rangul și meritul, să ceri îndurarea lui Allah pentru ei și să știi că sunt imamii Islamului și chemătorii la călăuzire. Aceasta nu trebuie însă să te ducă la părtinire și imitare oarbă, încât să spui: *„Școala cutăruia este mai apropiată de adevăr în orice împrejurare”* sau *„Școala cutăruia este întotdeauna mai apropiată de adevăr și nu greșește.”* Nu, aceasta este o greșeală.

Trebuie să primești adevărul și să-l urmezi când dovada lui devine limpede, chiar dacă el contrazice pe cineva. Să nu fii părtinitor și să nu imiți orbește, ci să le recunoști imamilor meritul și rangul. În același timp, să fii prevăzător pentru tine și pentru religia ta: să primești adevărul, să fii mulțumit cu el și să îndrumi către el când ți se cere. Să te temi de Allah, să fii conștient de supravegherea Sa și să fii drept chiar împotriva propriei persoane. Să crezi că adevărul este unul singur și că învățații care depun efort de cercetare, dacă nimeresc adevărul, au două răsplăți, iar dacă greșesc, au o singură răsplată. Mă refer la

învățații Ahl al-Sunna, oamenii cunoașterii, credinței și călăuzirii, după cum s-a relatat autentic de la Trimisul lui Allah ﷺ.

Scopul și țelul chemării

Scopul și țelul sunt scoaterea oamenilor din întuneric la lumină și îndrumarea lor către adevăr, pentru ca ei să-l primească și să fie salvați din Foc și de mânia lui Allah: scoaterea necredinciosului din întunericul necredinței la lumină și călăuzire, a neștiutorului din întunericul neștiinței la lumina cunoașterii și a păcătosului din întunericul neascultării la lumina ascultării. Acesta este scopul chemării, după cum spune Slăvitul și Preaînaltul:

﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾

Allah este Ocrotitorul celor care cred: El îi scoate din întuneric la lumină.

Al-Baqarah 2:257

Mesagerii au fost trimiși ca să-i scoată pe oameni din întuneric la lumină. Tot astfel, cei care cheamă la adevăr împlinesc chemarea și lucrează cu râvnă în ea pentru a-i scoate pe oameni din întuneric la lumină, pentru a-i salva din Foc și de ascultarea de Satana și pentru a-i scoate din ascultarea de patimi la ascultarea de Allah și de Trimisul Său.

4 Conduita și însușirile celor care cheamă la Allah

Conduita și însușirile pe care cei care cheamă la Allah trebuie să le aibă au fost lămurite de Allah în numeroase versete, în mai multe locuri din Cartea Sa nobilă.

În primul rând: sinceritatea
Cel care cheamă trebuie să fie sincer față de Allah. Să nu caute să fie văzut sau auzit, nici lauda și mulțumirea oamenilor, ci să cheme la Allah dorind Fața Sa, Puternicul și Mărețul. Preaslăvitul spune:

﴿قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ﴾

Spune: „Aceasta este calea mea! Eu chem la Allah."
Yūsuf 12:108

Puternicul și Mărețul mai spune:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾

Cine are o vorbă mai frumoasă decât acela care cheamă la Allah?
Fuṣṣilat 41:33

Trebuie, așadar, să fii sincer față de Allah. Aceasta este cea mai importantă însușire și cea mai măreață calitate: în chemarea ta să dorești Fața lui Allah și Lăcașul de Apoi.

În al doilea rând: cunoașterea

Să fii lămurit în chemarea ta, adică să ai cunoaștere. Nu fi neștiutor în privința celor la care chemi:

﴿قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ﴾

Spune: „Aceasta este calea mea! Eu chem la Allah în cunoștință de cauză."

Yūsuf 12:108

Cunoașterea este neapărată, iar dobândirea ei este o îndatorire. Ferește-te să chemi cu neștiință și să vorbești despre ceea ce nu știi. Neștiutorul dărâmă și nu construiește, strică și nu îndreaptă. Teme-te de Allah, o, rob al lui Allah! Ferește-te să vorbești despre Allah fără cunoaștere. Nu chema la un lucru decât după ce îl cunoști și înțelegi limpede ce au spus Allah și Trimisul Său. Este neapărată această înțelegere limpede, adică știința. Căutătorul cunoașterii și cel care cheamă trebuie să cerceteze cu grijă lucrul la care cheamă și dovada lui. Dacă adevărul îi devine limpede și îl cunoaște, să cheme la el, fie că este vorba despre o faptă, fie despre părăsirea uneia. Să cheme la împlinirea faptei dacă ea este ascultare de Allah și de Trimisul Său și să cheme la părăsirea celor oprite de Allah și de Trimisul Său, cu lămurire și înțelegere limpede.

În al treilea rând: blândețea și răbdarea

Printre însușirile pe care trebuie să le ai, o, chemătorule, sunt stăpânirea de sine în chemare, blândețea, puterea de a îndura și răbdarea, așa cum au procedat mesagerii, pacea și binecuvântarea fie asupra lor. Ferește-te de grabă, de violență și de asprime! Ai răbdare, păstrează-ți cumpătul și fii blând în chemarea ta. Ai văzut mai înainte unele dintre dovezile pentru aceasta, precum cuvântul Slăvitului și Preaînaltului:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾

Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune și cu îndemn bun și discută cu ei în felul cel mai bun!

An-Naḥl 16:125

Și cuvântul Preaslăvitului:

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ﴾

Prin îndurarea lui Allah ai fost blând cu ei.

Āl ʿImrān 3:159

Și cuvântul Slăvitului și Preaînaltului în istorisirea lui Moise și Aaron:

﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾

Vorbiți-i cu vorbă blândă! Poate că își va aduce aminte sau se va teme.

Ṭā-Hā 20:44

În hadithul autentic, Profetul ﷺ spune:

„O, Allah! Fii blând cu acela care preia ceva din treburile comunității mele și este blând cu ei. Iar celui care preia ceva din treburile comunității mele și le îngreunează viața, îngreunează-i și Tu!"

Relatat de Muslim în Ṣaḥīḥ-ul său. Tu, o, rob al lui Allah, trebuie să fii blând în chemarea ta, să nu-i împovărezi pe oameni și să nu-i îndepărtezi de religie. Să nu-i respingi prin asprimea ori neștiința ta, nici printr-o metodă violentă, vătămătoare și dăunătoare. Trebuie să fii stăpân pe tine, răbdător, ușor de abordat, blând și frumos în vorbă, ca să ajungi la inima fratelui tău și a celui chemat. Astfel el să se simtă apropiat de chemarea ta, să se înmoaie înaintea ei, să fie mișcat de ea și să te laude și să-ți mulțumească pentru ea. Violența îndepărtează, nu apropie; dezbină, nu unește.

Punerea în practică a chemării

Printre însușirile pe care cel care cheamă trebuie, ba chiar este obligat să le aibă, este punerea în practică a chemării sale și faptul de a fi o pildă bună în cele la care cheamă. Să nu fie dintre cei care cheamă la un lucru și apoi îl părăsesc ori opresc un lucru și apoi îl săvârșesc. Aceasta este starea celor pierzători; căutăm ocrotire la Allah de ea! Credincioșii care izbândesc sunt cei care cheamă la adevăr, îl pun în practică, lucrează cu râvnă pentru el, se grăbesc către el și se îndepărtează de cele pe care le opresc. Allah spune:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾

O, voi cei care credeți! De ce spuneți ceea ce nu faceți? Este foarte urât înaintea lui Allah să spuneți ceea ce nu faceți.

Aṣ-Ṣaff 61:2–3

Preaslăvitul spune, mustrându-i pe iudei pentru că le poruncesc oamenilor binele, dar se uită pe ei înșiși:

﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

Le porunciți oamenilor binele și vă uitați pe voi înșivă, deși citiți Scriptura? Oare nu pricepeți?

Al-Baqarah 2:44

S-a relatat autentic de la Profetul ﷺ că a spus:

„Un om va fi adus în Ziua Învierii și aruncat în Foc. Măruntaiele i se vor revărsa și se va învârti în jurul lor așa cum se învârte măgarul în jurul morii. Oamenii Focului se vor strânge în jurul lui și îi vor spune: O, cutare! Oare nu ne porunceai binele și ne opreai răul? El va răspunde: Ba da! Vă porunceam binele, dar eu nu îl făceam, și vă opream răul, dar eu îl săvârșeam."

Aceasta este starea celui care a chemat la Allah, a poruncit binele și a oprit răul, apoi fapta lui i-a contrazis vorba și vorba i-a contrazis fapta. Căutăm ocrotire la Allah de aceasta!

Printre cele mai importante și mai mărețe însușiri pentru cel care cheamă este să pună în practică cele la care cheamă, să se abțină de la cele pe care le oprește și să aibă purtare virtuoasă, viață lăudabilă, răbdare și stăruință în răbdare. Să fie sincer în chemarea sa și să se străduiască în cele care le duc oamenilor binele și îi îndepărtează de neadevăr. În același timp, să se roage pentru călăuzirea lor. Aceasta este o însușire virtuoasă: să se roage pentru călăuzirea lor și să-i spună celui chemat: *„Allah să te călăuzească! Allah să-ți dea izbândă în primirea adevărului! Allah să te ajute să primești adevărul!"* Îl chemi, îl îndrumi și rabzi vătămarea, dar, în același timp, te rogi pentru călăuzirea lui. Când i s-a spus despre tribul Daws că nu a dat ascultare, Profetul ﷺ a zis: *„O, Allah! Călăuzește-i pe cei din Daws și adu-i!"*

Te rogi pentru călăuzirea lui și pentru izbândă în primirea adevărului, rabzi și stărui în răbdare. Nu-ți pierde nădejdea, nu deznădăjdui și nu spune decât bine. Nu fi violent și nu rosti vorbe rele care îndepărtează de adevăr. Acela care nedreptățește și agresează are însă o altă situație, după cum spune Allah:

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾

Nu discutați cu oamenii Scripturii decât în felul cel mai bun, în afară de cei dintre ei care sunt nedrepți.

Al-ʿAnkabūt 29:46

Nedreptul care răspunde chemării cu răutate, îndărătnicie și vătămare are o altă rânduială. Poate fi sancționat pentru aceasta prin închisoare sau prin alt mijloc, iar sancțiunea sa va fi potrivit treptei nedreptății sale. Dar câtă vreme se abține de la vătămare, tu trebuie să ai răbdare cu el, să cauți răsplata, să discuți cu el în felul cel mai bun și să ierți unele dintre vătămările care țin de persoana ta, așa cum au răbdat mesagerii și cei care i-au urmat întru bine.

Îi cer lui Allah, Puternicul și Mărețul, să ne dea tuturor izbândă în buna chemare la El, să ne îndrepte inimile și faptele, să ne dăruiască tuturor înțelegerea religiei Sale și statornicie pe ea și să ne facă dintre călăuzitorii călăuziți, dintre cei drepți care îi îndreaptă pe alții. El, Slăvit și Preaînalt, este Darnic și Generos. Pacea, binecuvântarea și harul lui Allah fie asupra robului și Trimisului Său, Profetul nostru Muḥammad, asupra familiei și Companionilor săi și asupra celor care îi urmează întru bine până în Ziua Judecății.[1]

1 Acest subiect a fost publicat în tratatul nr. 48, în anul 1402 H, de Președinția Generală a Direcțiilor de Cercetare Științifică, Emitere a Fatwa, Chemare și Îndrumare. A fost publicat și în revista Al-Buḥūth al-Islāmiyyah, numărul al patrulea, apărut între Muḥarram și Jumādā al-Ākhirah 1398 H. Majmūʿ Fatāwā wa-Maqālāt ash-Shaykh Ibn Bāz, 1/324.

Indice

chemarea la Allah	11, 14, 17, 23, 26
cunoaștere	18, 23, 39, 40
înțelepciune	23, 25, 26
răbdare	10, 11, 25, 40, 43
sinceritate	10, 30, 32

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Ad-Daʿwah ilā Allāh wa-akhlāq ad-duʿāh

Chemarea la Allah și conduita chemătorilor

O expunere despre îndatorirea și virtutea chemării la Allah, metodele ei, conținutul ei și conduita celui care cheamă: sinceritate, cunoaștere, blândețe, răbdare și punerea în practică a adevărului.

Autor: ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbd Allāh ibn Bāz

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro